

Dla: Delegatów Chin na Światowy Szczyt Klimatyczny ONZ
Temat: Briefing - cele negocjacji

Cele

Chiny dążą do wynegocjowania globalnego porozumienia w sprawie redukcji emisji gazów cieplarnianych, które ograniczy ryzyko klimatyczne, ale jednocześnie będzie najlepsze dla naszej gospodarki i żywotnych interesów narodowych. Podczas negocjacji klimatycznych ONZ w Paryżu w 2015 r. państwa zgodziły się na cel ograniczenia globalnego ocieplenia do "znacznie poniżej 2°C" w porównaniu z poziomem z ery przedprzemysłowej. Teraz musicie zdecydować:

1. Jakie powinny być (jeżeli jakiegokolwiek) działania mające na celu zmniejszenie emisji? Zgodnie z prognozami, bez żadnych działań emisje w Chinach znacząco wzrosną do 2100. Możecie zdecydować, kiedy emisje przestaną rosnąć, kiedy zaczną się zmniejszać oraz o ewentualnym poziomie ich rocznego spadku.
2. Czy należy zobowiązać się do ograniczenia wylesiania lub zwiększenia zalesiania czy ponownego zalesiania?
3. Jaki będzie wkład Chin lub oczekiwania co wsparcia ze strony Zielonego Funduszu Klimatycznego, który ma stopniowo rosnąć, by od roku 2020 zapewniać krajom rozwijającym się co najmniej 100 miliardów dolarów rocznie na zmniejszanie emisji i przystosowanie się do zmian klimatu?

Kontekst

Naukowa ocena klimatu jest jednoznaczna: ponad 97% naukowców zajmujących się klimatem jest zgodnych, że klimat się zmienia, jest to spowodowane głównie wykorzystywaniem paliw kopalnych, a skutki mogą być druzgocące. Chiny są narażone na skutki zmian klimatu, bowiem krajowe zasoby wody, żywności i energii już są ograniczone, a należy się spodziewać rosnących zagrożeń z powodu wzrastającego poziomu mórz, susz, braku wody i fal upałów.

Opinia publiczna

Nasi obywatele, jak wszyscy ludzie, chcą żyć w zdrowym środowisku, ale chcą także podnosić poziom życia, który obejmuje przyzwoitą pracę, mieszkanie, żywność, opiekę zdrowotną, mobilność i bezpieczeństwo narodowe. W naszym kraju panuje powszechne przekonanie, że zmiana klimatu jest realnym zagrożeniem, choć niewielu obywateli wspiera działania na rzecz ograniczenia związanych z nią ryzyk.

Możliwości

Oprócz spowalniania zmian klimatu, osiągnięcie porozumienia ograniczającego emisje zmniejszyłoby lokalne zanieczyszczenie powietrza, które wpływa na zdrowie naszych obywateli, a w niektórych przypadkach powoduje polityczny niepokój. Ponadto nasza gospodarka intensywnie się rozwija i stajemy się supermocarstwem, które może wpływać na możliwości biznesowe związane z odchodzeniem energetyki od paliw kopalnych.

Działania krajowe

Przede wszystkim musimy bronić naszego prawa do rozwoju. Niemniej jednak mamy świadomość, że zależność od paliw kopalnych, a szczególnie od węgla, ma negatywny wpływ na zdrowie. Przed rozmowami klimatycznymi w Paryżu w 2015 r. zobowiązaliśmy się do osiągnięcia maksimum emisji CO2 nie później niż do 2030 r. Realizacja tego celu wymaga zwiększenia zdolności wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych i zeroemisyjnych mocy wytwórczych do poziomu równego całemu obecnemu potencjałowi generacji energii z węgla w Chinach lub w przybliżeniu całej obecnej zdolności wytwarzania energii elektrycznej w USA. Sukces obecnych wysiłków zadecyduje, czy wywiążemy się z naszych zobowiązań, a nawet je przekroczymy.

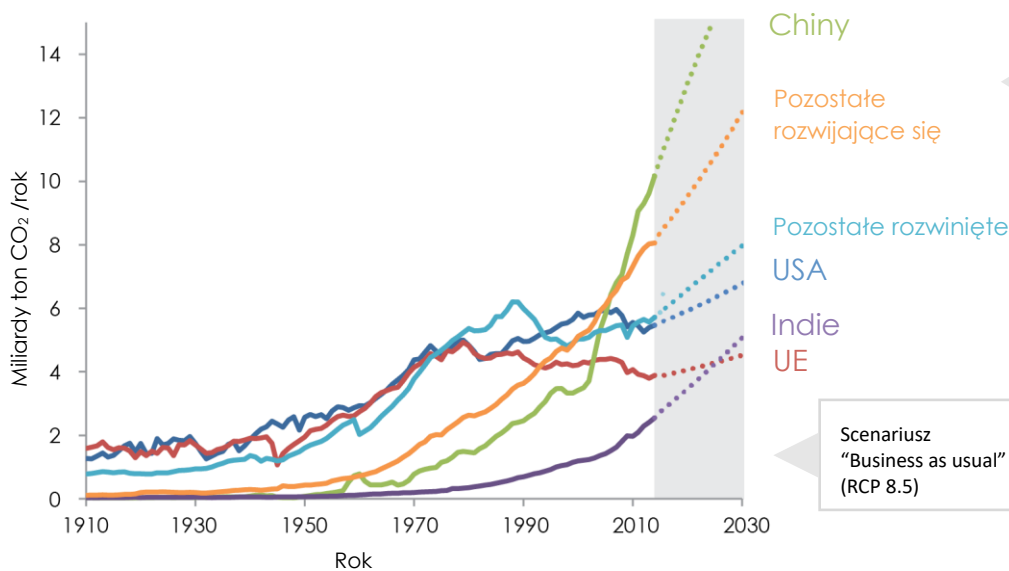
Lasy i użytkowanie gruntów

Mamy pewne możliwości do redukcji emisji z wylesiania i degradacji gruntów (REDD). Większość światowych lasów tropikalnych jest w państwach rozwijających się, w których, niestety, następuje znaczące wylesianie. Programy ochrony lasów mogą poprawić bilans globalnych emisji.

Sytuacja na świecie

- Kraje rozwinięte stworzyły kryzys klimatyczny, więc powinny wziąć odpowiedzialność za rozwiązanie problemu. Te państwa zbudowały swoje gospodarki na paliwach kopalnych, a teraz, kiedy w końcu wyciągamy naszych obywateli z ubóstwa, a jednocześnie produkujemy większość światowych dóbr konsumpcyjnych, nie możemy ponosić niesprawiedliwego obciążenia zobowiązaniami redukcyjnymi. Nasza emisje na osobę nadal wynoszą tylko około 40% emisji w USA. Nasz przeciętny poziom życia, choć rośnie, jest nadal znacznie niższy niż w USA, Europie, Japonii i innych rozwiniętych krajach.
- Chiny są krajem rozwijającym się, jednak mogą spotkać się z presją co do udziału w Zielonym Funduszu Klimatycznym, ponieważ jesteśmy obecnie drugą co do wielkości gospodarką świata. Wszelkie podejmowane przez nas zobowiązania powinny zależeć od przyjęcia zobowiązań przez USA, UE i inne rozwinięte kraje.
- Kraje rozwinięte obawiają się naszego szybkiego rozwoju gospodarczego i mogą próbować wykorzystać globalne porozumienie klimatyczne, aby spowolnić nasz wzrost, ograniczyć nasze rynki oraz dyplomatyczne i wojskowe wpływy na całym świecie. Tymczasem USA zobowiązały się do zmniejszenia swoich emisji jedynie o 26-28% do 2025 r. w porównaniu z 2005 r. To zobowiązanie spotyka się mocną opozycją polityczną kongresmenów i przedstawicieli biznesu popierających z dalsze wykorzystywanie paliw kopalnych.

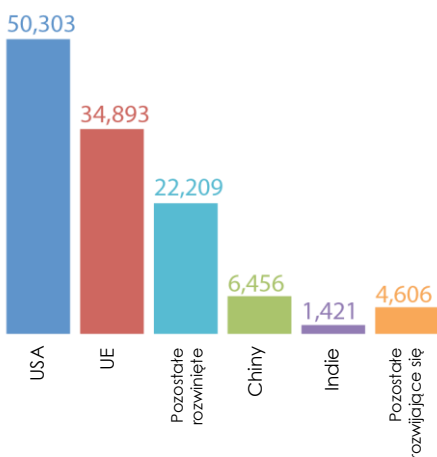
Emisje CO₂ z paliw kopalnych i cementu

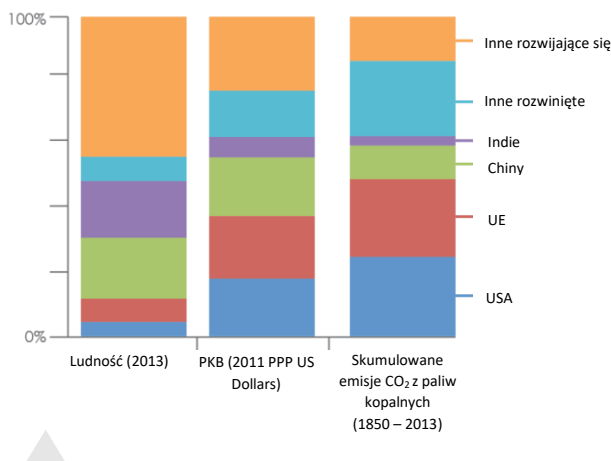
Chiny są największym emitentem CO₂ na świecie. Ocenia się, że bez podjęcia działań emisje z paliw kopalnych w krajach rozwijających się wzrosną ponad trzykrotnie do 2100 r.

Szwecja utrzymywała roczne redukcje emisji o 4,5%, aby zmniejszyć zależność od ropy naftowej (1976-1986). Francja i Belgia miały wówczas podobny poziom redukcji. Czyli najbardziej znaczące historycznie redukcje emisji były powodowane kryzysami politycznymi lub gospodarczymi. Według UNEP roczne redukcje na poziomie 3,5% są bardzo ambitne.

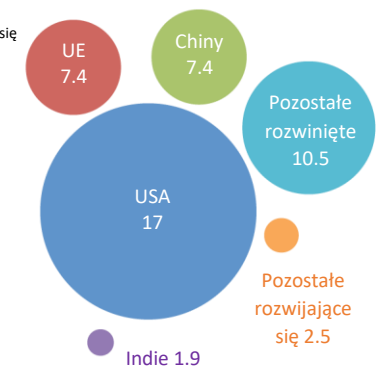
PKB na osobę (2011 PPP US Dollars)

Zamożność ludności a skumulowane emisje

Emisje na osobę w 2013 (w tonach CO₂ na rok)

O ile do tej pory skumulowane emisje były większe w krajach rozwiniętych (tzn. w **USA**, **UE** i **pozostałych krajach rozwiniętych**), wzrost liczby ludności, PKB na osobę i emisji w krajach rozwijających się znacznie wyprzedzają wzrost w krajach rozwiniętych. Przy założeniach business-as-usual, zakłada się, że skumulowane emisje wszystkich państw rozwiniętych (**USA**, **UE** i **pozostałe**) spadną do 37% łącznych emisji do 2100 r.

Od 1980 r., emisje na osobę dramatycznie wzrosły w **Chinach** i **Indiach** (odpowiednio o 391% i 285%), a spadły w **USA** i **Europie** (odpowiednio o 20% i 26%).